ISSN 0239–846X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 31 sierpnia 1990 r. Nr 19

ZARZĄDZENIA PORZĄDKOWE NACZELNEGO DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W GDYNI:

Poz.:

145 — nr 1 z dnia 21 stycznia 1988 r. w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych na polskich statkach morskich.

146 — nr 2 z dnia 21 stycznia 1988 r. w sprawie minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego na polskich statkach morskich w niektórych rodzajach żeglugi.

147 — nr 3 z dnia 21 stycznia 1988 r. w sprawie ustalenia wytycznych dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na polskich statkach morskich.

POROZUMIENIE

148 — z dnia 17 kwietnia 1990 r. w sprawie powierzenia kierownikowi Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Trąbkach Wielkich prowadzenia niektórych spraw z zakresu opieki społecznej należących do właściwości Naczelnika Gminy w Trąbkach Wielkich.

145

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 1
Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 stycznia 1988 r.

w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych na polskich statkach morskich.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz.U. z 1955 r. Nr 6, poz. 35; z 1961 r. Nr 6, poz. 42 i z 1971 r. Nr 12, poz. 117) w związku z § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 14 października 1987 r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich (Dz.U.Nr 32, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1

Przepisy zarządzenia określają minimalny zestaw wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych na statkach morskich polskiej przynależności, z wyjątkiem:
1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, organów ochrony granic oraz Milicji Obywatelskiej,
2) statków sportowych,
3) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego, rejestru administracyjnego oraz rejestru statków rybackich.

§ 2

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych (§ 1) stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.
2. Na każdym statku (§ 1) powinna znajdować się tablica zawarta w załączniku.

§ 3

1. Dla celów niniejszego zarządzenia przez „rodzaje żeglugi wymienione w załączniku w zależności, od których ustalono wyposażenie statków" należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 14 października 1987 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. Nr 32, poz. 171).
2. W rozumieniu niniejszego zarządzenia określenie „krótka podróż międzynarodowa", oznacza morską podróż międzynarodową, w czasie której statek nie oddala się więcej niż 200 mil od portu lub miejsca, w którym pasażerowie i załoga mogą znaleźć bezpieczne schronienie, przy czym odległość między ostatnim odwiedzonym portem kraju, z którego rozpoczęto podróż, a końcowym portem przeznaczenia nie przekracza 600 mil.

§ 4

1. Zobowiązuje się armatorów do stałego uaktualniania wydawnictw i podręczników wyszczególnionych w tablicy stanowiącej załącznik do zarządzenia.
2. Wyszczególnione w tablicy wydawnictwa i podręczniki powinny być dostępne dla osób wykonujących określone funkcje na statku (§ 1).

§ 5

W uzasadnionych przypadkach urząd morski może zwolnić poszczególny statek (§ 1) z niektórych wymagań określonych w niniejszym zarządzeniu, jeżeli byłyby one niecelowe ze względu na szczególny rodzaj statku lub rejon i warunki żeglugi.

§ 6

Traci moc zarządzenie porządkowe nr 5 Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych na polskich statkach morskich (Dz. Urz. WRN w Gdańsku Nr 5, poz. 26).

§ 7

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelny Dyrektor
H. Majek

Załącznik do zarządzenia porządkowego nr 1 Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 21 stycznia 1988 r.

Tablica
minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych na polskich statkach morskich.

Lp.	Wyszczególnienie	Rodzaje żeglugi i polskich statków morskich, oznaczone symbolami objaśnionymi pod tabelą				
1	2	3	4	5	6	7
1	Umowa o Bezpieczeństwie Życia na Morzu - SOLAS 74/83	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	—	—	—
2	Umowa MARPOL 73/78	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	—	—	—
3	Umowa COLREC 72	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$
4	Umowa o Poszukiwaniach i Ratownictwie Morskim SAR 79	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	—	—	—
5	Umowa o Ochronie Środowiska Morskiego Morza Bałtyckiego — Helsinki 1974	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	$\frac{1}{W}$	—

6	Kod IMO budowy i wyposażenia statków przewożących chemikalia luzem	1/Z,C,G	1/Z,C,G	—	—	—
7	Kod IMO w sprawie bezpiecznego przewozu stałych ładunków masowych	1/T	1/T	—	—	—
8	Kod IMO w sprawie bezpiecznej praktyki przy przewożeniu ładunków drewna na pokładzie	1/T	1/T	—	—	—
9	Międzynarodowy Morski Kod Towarów Niebezpiecznych	1/T,Z,C	1/T,Z,C	—	—	—
10	Kodeks Morski	1/W	1/W	—	—	—
11	Polskie przepisy portowe	1/W	1/W	1/W	1/W	1/W
12	Śródlądowe przepisy żeglugowe	—	—	—	1/W	1/W
13	Podręcznik Szkolenia (zawierający informacje o używanych środkach ratunkowych, sposobach ratowania się i obsługi środków ratunkowych) lub inne wydawnictwa na te tematy	1/W	1/W	1/W	1/W	—
14	Poradnik postępowania dla statków w nagłych wypadkach przy przewozie ładunków niebezpiecznych	1/T,Z,C,G	1/T,Z,C,G	—	—	—
15	Poradnik pierwszej pomocy medycznej przy wypadkach powstałych podczas przewozu ładunków niebezpiecznych	1/T,Z,C,G	1/T,Z,C,G	—	—	—
16	Poradnik poszukiwania i ratowania dla statków handlowych MERSAR	1/W	1/W	—	—	—
17	Podręcznik medyczny dla kapitanów statków	1/W	1/W	—	—	—
18	Ocean Passages (wydawnictwo Admiralicji Brytyjskiej)	1/W	—	—	—	—
19	Międzynarodowy Kod Sygnałowy	1/W	1/W	1/W	1/W	—
20	Morski Nawigacyjny Słownik Frazeologiczny	1/W	1/W	—	—	—
21	Locja rejonów żeglugi	1/W	1/W	1/W	—	—
22	Spis świateł rejonów żeglugi	1/W	1/W	1/W	1/W	—
23	Spis radiostracji nautycznych	1/W	1/W	1/W	—	—
24	Rocznik astronomiczny	1/W	—	—	—	—
25	Tablice nawigacyjne	1/W	1/W	1/W	—	—
26	Tablice astronomiczne	1/W	1/W	—	—	—
27	Tablice pływów i atlas prądów	1/W	1/W	—	—	—
28	Tablica poglądowa kodu flagowego	1/W	1/W	1/W	1/W	—
29	Tablica sygnałów ratunkowych	1/W	1/W	1/W	1/W	—
30	Znaki i skróty stosowane na mapach	1/W	1/W	1/W	1/W	—
31	Katalog map morskich	1	1	1	—	—
32	Komplet map nawigacyjnych na rejon żeglugi	1/W	1/W	1/W	—	—
33	Identyfikator gwiazd	1/W	1/W	—	—	—
34	Arkusze nakresów radarowych	50/W	50/W	50/W	—	—
35	Aktualne tabele dewiacji i radiodewiacji	W	W	W	W	W
36	Trójkąt nawigacyjny (kmpl 2 szt) lub liniał równoległy	2/W	2/W	2/W	2/P	—
37	Cyrkiel nawigacyjny	3/W	3/W	1/W	1/W	—
38	Szkło powiększające	1/W	1/W	—	—	—
39	Komplet druków certyfikatów w celu ewentualnego wykorzystania przez urząd konsularny podczas inspekcji w porcie obcym	1/W	1/W	—	—	—

Legenda:
pozycja 3 tabeli — podróż międzynarodowa,
pozycja 4 tabeli — krótka podróż międzynarodowa,
pozycja 5 tabeli — żegluga przybrzeżna,
pozycja 6 tabeli — żegluga osłonięta,
pozycja 7 tabeli — żegluga portowa,

litera T oznacza statek towarowy,
litera P oznacza statek pasażerski,
litera R oznacza statek rybacki,
litera Z oznacza zbiornikowiec,
litera C oznacza chemikaliowiec,
litera G oznacza gazowiec,
litera W oznacza wszystkie statki,

licznik — oznacza wymaganą ilość,
mianownik — oznacza rodzaj statków, do których odnoszą się wymagania.

146
ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 2
Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 stycznia 1988r.

w sprawie minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego na polskich statkach morskich w niektórych rodzajach żeglugi.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz.U. z 1955r. Nr 6, poz. 35; z 1961r. Nr 6, poz. 42 i z 1971r. Nr 12, poz. 117) w związku z § 23 ust. 2 rozporządzenia Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 14 października 1987r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich (Dz.U.Nr 32, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1

Przepisy zarządzenia określają minimalny zestaw sprzętu awaryjnego na statkach morskich polskiej przynależności uprawiających żeglugę przybrzeżną i bałtycką, w krótkich podróżach międzynarodowych i podróżach międzynarodowych.

§ 2

1. Dla celów niniejszego zarządzenia przez „rodzaje żeglugi wymienio

ne w § 1" należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 14 października 1987r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich (Dz.U.Nr 32, poz. 171).

2. W rozumieniu niniejszego zarządzenia określenie „krótka podróż międzynarodowa" oznacza podróż międzynarodową, w czasie której statek nie oddala się więcej niż 200 mil od portu lub miejsca, w którym pasażerowie i załoga mogą znaleźć bezpieczne schronienie, przy czym odległość między ostatnim odwiedzonym portem kraju, z którego rozpoczęto podróż, a końcowym portem przeznaczenia nie przekracza 600 mil.

§ 3

Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do:
1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, organów ochrony granic oraz Milicji Obywatelskiej,
2) statków sportowych,
3) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego, rejestru administracyjnego oraz rejestru statków rybackich.

§ 4

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.
2. Na każdym statku (§ 1) powinna znajdować się tablica określona w załączniku.

§ 5

W zależności od rejonu żeglugi (teatr działań wojennych) armator może wyposażyć dodatkowo statek w sprzęt awaryjny zgodnie z zasadami dobrej praktyki morskiej.

§ 6

Wyszczególniony w załączniku sprzęt awaryjny powinien znajdować się w miejscach do tego przeznaczonych, znanych wszystkim członkom załogi i być gotowy do natychmiastowego użycia.

§ 7

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelny Dyrektor
H. Majek

Załącznik do zarządzenia porządkowego nr 2 Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 21 stycznia 1988r.

Tablica
minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego
dla polskich statków w żegludze przybrzeżnej i bałtyckiej, krótkich podróżach międzynarodowych i podróżach międzynarodowych.

Lp.	Nazwy sprzętu awaryjnego	Statki 100-500 RT	Statki powyżej 500-3000 RT	Statki 3000-20000 RT	Statki powyżej 20000 RT
1	Plaster wraz z osprzętem	—	1	1 min. 2000 x 2000	1 min. 3000 x 3000
2	Plaster ćwiczebny wraz z osprzętem	—	1	1	1
3	Cement	50 kg	100 kg	300 kg	300 kg
4	Przyspieszacz	5 ltr	10 ltr	20 ltr	20 ltr
5	Piasek	50 kg	100 kg	300 kg	300 kg
6	Deski	0.5 m^3	0.5 m^3	1 m^3	1 m^3
7	Krawędziaki 1 = min. 2 m	—	0.5 m^3	1 m^3	1 m^3

Uwaga: Armator w zależności od rejonu pływania (teatr działań wojennych) może wyposażyć dodatkowo statek zgodnie z dobrą praktyką morską.

147

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 3

Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 stycznia 1988 r.
w sprawie ustalenia wytycznych dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na polskich statkach morskich.

Na podstawie art. 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. z 1955 r. Nr 6, poz 35; z 1961 r. Nr 6, poz. 42 i z 1971 r., Nr 12 poz 117) oraz w związku z § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 14 października 1987 r. w sprawie bezpieczeństwa żeglugi statków morskich (Dz. U. Nr 32, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1

Ustala się wytyczne dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na polskich statkach morskich, które stanowią załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Wytyczne obowiązują armatorów statków morskich o polskiej przynależności z wyjątkiem:
1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, organów ochrony granic oraz Milicji Obywatelskiej,
2) statków sportowych
3) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego, rejestru administracyjnego oraz rejestru statków rybackich.

§ 3

Wytyczne, o których mowa w § 1, stanowią podstawę do opracowania przez armatorów szczegółowych instrukcji alarmowych dla poszczególnych statków (§ 1).

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Naczelny Dyrektor
H. Majek

Załącznik do zarządzenia porządkowego nr 3 Naczelnego Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 21 stycznia 1988 r.

Wytyczne dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na polskich statkach morskich.

Ogłaszanie alarmów.
1. Sygnały alarmowe winny być nadawane przy pomocy gwizdka lub syreny okrętowej oraz dodatkowo dzwonkiem elektrycznym zgodnie z przepisami konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu. W pomieszczeniach gdzie występuje natężenie hałasu — także światłem.
2. Statki, które nie mają możliwości nadawania sygnałów alarmowych w sposób podany w pkt. 1 ogłaszają alarmy za pomocą gwałtownego bicia w gong.
3. Sygnał alarmowy winien być powtórzony kilkakrotnie:
a) w morzu: do czasu zajęcia przez załogę stanowisk służbowych,
b) w porcie: do chwili wezwania pomocy.

I. Instrukcje postępowania w przypadku zagrożenia.
1. Dla każdego członka załogi znajdującego się na statku należy opracować w języku polskim i w języku angielskim instrukcję postępowania w przypadku zagrożenia.
2. Instrukcja postępowania powinna zawierać:
1) nazwy wszystkich alarmów zgodnie z rozporządzeniem Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej o bezpieczeństwie żeglugi statków morskich, zwanego dalej „rozporządzeniem",
2) rodzaje sygnałów alarmowych,
3) środki jakimi sygnały alarmowe będą nadawane,
4) miejsce zbiórek alarmowych,
5) działanie jakie powinien podjąć każdy członek załogi po usłyszeniu sygnału alarmowego (ubiór, obuwie, zabranie pasa ratunkowego, ubrania ratunkowego, porcji odżywek opóźniających hypotermię, przenośnej radiostacji dla jednostek ratunkowych, radiotelefonów do łączności dwukierunkowej, radiopław awaryjnych dla jednostek ratunkowych itp.), na jaki sygnał alarmowy ubiera pas ratunkowy (ubranie ratunkowe),
6) czynności wynikające z rozkładów alarmowych,
7) czynności jakie powinien podjąć członek załogi po zauważeniu wypadnięcia człowieka za burtę, pożaru i innych zagrożeń.

3. Instrukcje postępowania powinny być wykonane w dwóch egzemplarzach — jeden egzemplarz wywieszony w kabinie członka załogi, drugi u kapitana.
4. Instrukcja postępowania dla pasażerów powinna zawierać:
1) nazwy alarmów,
2) rodzaje sygnałów alarmowych,
3) środki jakimi sygnały będą nadawane,
4) drogi i miejsce zbiórki, na które należy się udać,
5) co powinien pasażer zabrać ze sobą na miejsce zbiórki (np. pas ratunkowy) oraz jaki powinien mieć ubiór,
6) numer łodzi lub tratwy ratunkowej, do której wyznaczony jest pasażer,
7) czynności jakie powinien podjąć po zauważeniu wypadnięcia człowieka za burtę, pożaru lub innego zagrożenia.
5. Instrukcja postępowania dla pasażerów powinna być opracowana w języku polskim i angielskim oraz w miarę potrzeby w innym języku obcym i wywieszona w kabinach pasażerskich, w messach i palarniach, świetlicach, w miejscach zbiórek oraz — w rzucający się sposób — w korytarzach pasażerskich. Obok instrukcji postępowania należy wywiesić ilustrowane tablice pokazujące sposób zakładania pasa ratunkowego. Opis ilustrowanej tablicy powinien być dwujęzyczny — polski i angielski.

II Rozkład alarmowy.

1. Statek przed wyjściem w morze powinien posiadać rozkład alarmowy, sporządzony stosownie do:
1) znajdującego się na statku wyposażenia ratunkowego, ratowniczego, radiotelekomunikacyjnego, pożarowego i awaryjnego,
2) składu i liczebności załogi,
3) liczby pasażerów.
2. Rozkład alarmowy powinien:
1) obejmować alarmy wyszczególnione w § 21 rozporządzenia,
2) rodzaje sygnałów alarmowych,
3) środki jakimi sygnały alarmowe będą nadawane,
4) sposób w jaki będzie wydany rozkaz opuszczenia statku,
5) wyznaczać stanowiska alarmowe dla członków załogi i punkty zborne dla pasażerów,
6) określać obowiązki każdego członka załogi w czasie alarmu,
7) określać miejsca przechowywania — środków ochrony cieplnej, środków do walki z pożarem oraz wyposażenia awaryjnego.
3. Rozkład alarmowy powinien określać, którzy oficerowie są odpowiedzialni za utrzymanie środków ratunkowych i środków do walki z pożarami w dobrym stanie technicznym i gotowości do natychmiastowego użycia.
4. Rozkład alarmowy powinien określać zastępców osób na kluczowych stanowiskach, na wypadek gdyby stały się one niezdolne do pełnienia powierzonych funkcji, biorąc przy tym pod uwagę, że różne stany zagrożenia mogą wymagać podjęcia różnych działań.
5. Rozkład alarmowy powinien określać dowódcę i zastępcę na każdą łódź ratunkową i ratowniczą, dowódcę na każdą tratwę ratunkową oraz skład załogi na łodzie ratunkowe i ratownicze.
6. Rozkład alarmowy powinien ustalać obowiązki wyznaczone, na wypadek zagrożenia, członkom załogi względem pasażerów. Obowiązki te powinny obejmować:
1) ostrzeganie pasażerów,
2) sprawdzenie, czy pasażerowie są odpowiednio ubrani i czy nałożyli na siebie pasy ratunkowe lub ubrania ratunkowe we właściwy sposób,
3) gromadzenie pasażerów w miejscach zbiórek,
4) utrzymanie porządku w przejściach oraz na klatkach schodowych i ogólny nadzór nad ruchem pasażerów,
5) dopilnowanie, aby zapas koców został zabrany do jednostek ratunkowych,
6) rozmieszczenie pasażerów w łodziach i tratwach ratunkowych.
7. Rozkład alarmowy powinien ustalać obowiązki wyznaczone poszczególnym członkom załogi statku stosownie do rodzaju zagrożenia, w szczególności w związku z:
1) postępowaniem w razie:
a) potrzeby opuszczenia statku,
b) spostrzeżenia pożaru lub wypadnięcia człowieka za burtę,
c) pożaru statku w porcie,
d) stwierdzenia na statku obecności wody zagrażającej bezpieczeństwu statku,
e) zagrożenia chemicznego,
f) zagrożenia gazowego,
g) skażenia radioaktywnego,
h) aktów terroryzmu i bezprawia,
i) obrony cywilnej,
2) podziałem czynności i obsadą stanowisk alarmowych załogi pokładowej, maszynowej i hotelowej, odrębnie dla każdego rodzaju zagrożenia,
3) rozmieszczeniem i zamykaniem drzwi wodoszczelnych i pożarowych, iluminatorów, zaworów i urządzeń do zamykania ścieków, pokryw zejściówek, pokryw świetlików i innych podobnych otworów na statku,
4) obsadą, wyposażeniem i wodowaniem łodzi i tratw oraz przygotowaniem innych środków ratunkowych,
5) obsługą silników na łodziach lub napędu śrubo-ręcznego i wiosłowego,
6) obsługą przenośnej radiostacji, radiotelefonów do łączności dwukierunkowej, radiopław awaryjnych dla jednostek ratunkowych,
7) obsługą reflektorów,
8) składem, wyposażeniem i zbiórką sekcji przeciwpożarowej,
9) obsługą stałych i przenośnych urządzeń do walki z pożarem,
10) wyłączeniem wentylacji,
11) wyłączeniem prądu elektrycznego z zagrożonej części statku,
12) ewakuacją załogi i pasażerów z zagrożonej części statku,
13) ustaleniem miejsc przebicia statku,
14) przygotowaniem i uruchamianiem pomp, obsługą plastra i uszczelnianiem przecieków, sondowaniem zęz i zbiorników balastowych,
15) składem, wyposażeniem i obowiązkami w czasie zagrożenia chemicznego, gazowego i innych,
16) uszczelnieniem pomieszczeń statku chronionych objętościowymi instalacjami gaśniczymi.
8. Rozkład alarmowy należy każdorazowo opracować przed wyjściem statku w morze. Jeżeli po opracowaniu rozkładu alarmowego nastąpi jakakolwiek zmiana w składzie załogi wymagająca wprowadzenia zmiany do tego rozkładu, to kapitan powinien uaktualnić rozkład lub opracować nowy. Rozkład alarmowy powinien być opatrzony datą i podpisany przez kapitana. Wzór rozkładu alarmowego dla statków pasażerskich powinien być zatwierdzony przez administrację morską.
1) Rozkład alarmowy powinien być wywieszony na widocznych miejscach, a w szczególności w:
a) sterowni,
b) maszynowni,
c) korytarzach prowadzących do pomieszczeń załogowych i pasażerskich;
2) Rozkłady alarmowe muszą być czytelne i oświetlone;
3) Obok rozkładu alarmowego na statku powinien być wywieszony, w miejscu ogólnie dostępnym powyżej pokładu głównego, plan systemu balastowo-osuszającego statku oraz plan obrony przeciwpożarowej. Drugi egzemplarz planu obrony przeciwpożarowej wykonany w języku polskim i angielskim powinien być przechowywany przez kapitana statku. Duplikaty planów obrony p.poż. powinny być stale przechowywane w specjalnej obudowie poza pokładówką z przeznaczeniem dla portowych straży pożarnych zgodnie z wytycznymi Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej Nr 1/87 z dnia 28.02.1987 r. w sprawie przechowywania planów obrony przeciwpożarowej na statkach morskich dla potrzeb portowych straży pożarnych.

III. Numery alarmowe.

1. Każdy członek załogi powinien mieć przydzielony numer alarmowy i instrukcję postępowania.
2. Należy na bieżąco prowadzić wykaz numerów alarmowych, zawierający nazwiska, imiona i stanowiska członków załóg, którym numery te zostały przydzielone.
3. Instrukcja postępowania powinna zawierać numer alarmowy oraz określać przewidziane dla posiadacza tego numeru czynności w zakresie każdego rodzaju zagrożenia.

IV. Alarmy próbne i ćwiczebne.

1. Każdy alarm ćwiczebny i próbny powinien być w odpowiedni sposób zapowiedziany pasażerom lub załodze ze stosownym wyprzedzeniem czasowym.
2. Alarmy opuszczania statku i pożarowy przeprowadza się:
1) na statkach pasażerskich w podróżach międzynarodowych-każdorazowo przed opuszczeniem przez statek portu wyjścia, a następnie raz w tygodniu,
2) na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę krajową-raz w miesiącu,
3) na statkach innych niż pasażerskie — w odstępach nie przekraczających jednego miesiąca z tym, że jeżeli na statku zmieniono ponad 25 % ogólnego stanu załogi od chwili ostatniego alarmu — alarm należy przeprowadzić przed upływem 24 godzin od wyjścia statku z portu, w którym nastąpiła zmiana załogi,
4) na statkach z załogą rotacyjną-raz w miesiącu dla każdej zmiany,
5) na wszystkich statkach w odstępach nie przekraczających 3 miesięcy należy przeprowadzić alarmy w porze nocnej (na statkach z załogą rotacyjną z każdą zmianą oddzielnie).
3. Alarmy inne niż wymienione w ust. 2 należy przeprowadzić:

1) na wszystkich statkach w odstępach czasu nie przekraczających 3 miesięcy,
2) na statkach z załogą rotacyjną-w odstępach czasu nie przekraczających 3 miesięcy dla każdej zmiany.

4. Alarm próbny dla pasażerów przeprowadza się przed upływem 24 godzin od chwili wyjścia statku z portu, w którym przyjęto pasażerów, z tym że:
1) jeżeli po przeprowadzeniu próbnego alarmu zostanie w jakimś porcie zaokrętowana jedynie niewielka liczba pasażerów, to zamiast przeprowadzać kolejny alarm, wystarczy skierować uwagę tych pasażerów na instrukcję postępowania w przypadku alarmu opuszczenia statku i pożarowego,
2) jeżeli podróż statku ma trwać krócej niż 24 godziny, kapitan statku powinien zamiast alarmu próbnego w jak najkrótszym czasie po rozpoczęciu podróży skierować uwagę pasażerów na instrukcję postępowania w przypadku alarmu opuszczenia statku i pożarowego,
3) jeżeli podróż statku trwać będzie dłużej niż 1 miesiąc, następne alarmy próbne dla pasażerów powinny być przeprowadzane w odstępach miesięcznych (co 30 dni).

V. **Zakres czynności w czasie ćwiczeń alarmowych.**

1. Kapitan statku powinien przeprowadzić alarmy próbne oraz ćwiczenia alarmów zgodnie z obowiązującym rozkładem alarmowym i w taki sposób, aby pasażerowie i członkowie załogi znali i rozumieli przydzielone im obowiązki i czynności oraz potrafili je wykonać szybko i sprawnie.
2. Kapitan statku przeprowadza alarmy ćwiczebne w taki sposób, aby załoga statku pełniła przemiennie funkcje alarmowe co ma na celu przygotowanie załogi do obsługi środków ratunkowych w każdych warunkach (szczególnie w opuszczaniu łodzi ratunkowych),
3. W czasie alarmów próbnych i ćwiczeń alarmowych, kapitan statku obowiązany jest nadzorować ich przebieg, sprawdzać gotowość i stan techniczny środków ratunkowych, pożarowych i sprzętu awaryjnego oraz sprawność ich obsługi przez załogę.
4. Każde ćwiczenie opuszczania statku powinno obejmować:
1) wezwanie pasażerów i załogi na miejsce zbiórek przy zastosowaniu instalacji alarmowych i upewnienie się, że znają oni zasady opuszczania statku wyszczególnione w rozkładzie alarmowym,
2) zgłaszanie się w miejscach zbiórek i przygotowanie do wykonania obowiązków określonych w razkładzie alarmowym,
3) sprawdzenie czy pasażerowie i załoga są odpowiednio ubrani,
4) sprawdzenie czy pasy ratunkowe zostały prawidłowo założone,
5) sprawdzenie działania oświetlenia awaryjnego,
6) częściowe opuszczenie co najmniej jednej łodzi ratunkowej po dokonaniu wszelkich niezbędnych przygotowań do opuszczenia jej na wodę,
7) uruchomienie i pracę silnika łodzi ratunkowej,
8) działanie żurawików używanych do opuszczania na wodę tratw ratunkowych,
9) sprawdzenie działania łączności wewnętrznej statku (w tym m.in. zasięg słyszalności przenośnych UKF),
10) na statkach wyposażonych w 100 % ubrań ratunkowych — sprawdzenie czy wszyscy członkowie załogi stawili się z ubraniami ratunkowymi.

5. Podczas kolejnych ćwiczeń powinny być częściowo opuszczone inne łodzie ratunkowe.
6. Każda łódź ratunkowa razem z przypisaną do niej załogą powinna zostać opuszczona na wodę i wykonywać manewry co najmniej raz na 3 miesiące podczas ćwiczeń opuszczania statku.
7. W przypadku statków odbywających krótkie podróże międzynarodowe, łodzie ratunkowe na jednej burcie mogą być nie opuszczone na wodę, jeżeli sposób cumowania tych statków w porcie i zasady odbywania podróży nie pozwalają na opuszczenie łodzi ratunkowych po tej burcie. Jednakże wszystkie takie łodzie ratunkowe powinny być częściowo opuszczone co najmniej raz na trzy miesiące i wodowane co najmniej raz na 6 miesięcy.
8. Łodzie ratownicze, inne niż łodzie ratunkowe będące również łodziami ratowniczymi, na ile jest to wykonalne, powinny być raz na miesiąc opuszczane na wodę, obsadzone przypisaną załogą i wykonywać manewry. Niniejsze wymaganie powinno być spełnione we wszystkich przypadkach co najmniej raz na trzy miesiące.
9. W przypadku ćwiczenia opuszczania na wodę łodzi ratunkowej i łodzi ratowniczej gdy statek płynie, to czynności te ze względu na związane z tym zagrożenie — powinny być wykonane w warunkach, które w ocenie kapitana są sprzyjające do ich przeprowadzenia i bezpośrednio są wykonywane pod nadzorem doświadczonego w tym względzie oficera.
10. Każde ćwiczenie walki z pożarem powinno obejmować:
1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek ustalone rozkładem alarmowym przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
2) sprawdzenie obecności załogi na wyznaczonych stanowiskach,
3) sprawdzenie znajomości obowiązków wyszczególnionych w rozkładzie alarmowym,
4) sprawdzenie wyposażenia w sprzęt pożarniczy wyznaczony rozkładem alarmowym sekcji pożarowej oraz znajomości prawidłowego użycia sprzętu,
5) podanie założenia ćwiczebnego dla sekcji i grupy roboczej,
6) praktyczne wykonanie wyznaczonego ćwiczenia przez sekcję i grupę roboczą,
7) uruchomienie i pracę pompy awaryjnej p.poż.,
8) ocenę i omówienie ćwiczenia.

11. Każde ćwiczenie „człowiek za burtą" powinno obejmować:
1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
2) sprawdzenie czy wszyscy się zgłosili na miejsce zbiórki, czy są właściwie ubrani, czy pasy ratunkowe są prawidłowo założone oraz znajomości obowiązków wyszczególnionych w rozkładzie alarmowym,
3) przygotowanie łodzi ratowniczej (ratunkowej) do opuszczenia na wodę,
4) przygotowanie sprzętu według MERSAR do wyciągnięcia rozbitka niesprawnego fizycznie,
5) przygotowanie środków do łączności dwukierunkowej,
6) opuszczenie łodzi ratowniczej (ratunkowej) na wodę i manewrowanie nią,
7) podjęcie rozbitka,
8) omówienie i ocena ćwiczenia.

12. Każde ćwiczenie walki z wodą powinno obejmować:
1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek ustalone rozkładem alarmowym przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
2) sprawdzenie obecności załogi oraz znajomości obowiązków wynikających z rozkładu alarmowego,
3) przygotowanie wyposażenia awaryjnego w szczególności przygotowanie plastra do założenia na uszkodzoną część kadłuba,
4) uszczelnienie miejsca przecieku (założenie plastra, poduszki itp.),
5) przygotowanie pomp i ich uruchomienie,
6) sondowanie zęz i zbiorników balastowych, sprawdzenie zaworów skrajnika dziobowego,
7) sprawdzenie znajomości przez załogę systemu balastowego-osuszającego,
8) omówienie i ocena ćwiczenia.

13. Każde inne ćwiczenie dotyczące alarmu innych zagrożeń (gazowe, chemiczne itp.) określa armator w porozumieniu z urzędem morskim.
14. Alarmów próbnych oraz ćwiczenia alarmów przewidziane w zarządzaniu nie należy przeprowadzać bezpośrednio jeden po drugim.

VI. **Szkolenie i instruktaże na statku.**

1. Szkolen ie członka załogi w posługiwaniu się środkami ratunkowymi statku, w tym również wyposażeniem jednostek ratunkowych, powinno być przeprowadzone na statku możliwie najwcześniej, jednak nie później niż w dwa tygodnie po jego zatrudnieniu na danym statku.
2. Jeżeli członek załogi jest zatrudniony na statku w systemie planowej, regularnej rotacji, to przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1, powinien przejść w ciągu 2 tygodni od pierwszego zatrudnienia na statku.
3. Instruktaże w zakresie posługiwania się środkami ratunkowymi statku i przeżycia na morzu powinny się odbywać w tych samych odstępach czasu ćwiczenia. Poszczególne instruktaże mogą obejmować rozmaite rodzaje środków ratunkowych statku, jednak całość wyposażenia ratunkowego i środków ratunkowych statku powinna zostać nimi objęta w dowolnym okresie 2 miesięcy.
4. Każdy członek załogi powinien otrzymać instruktaż, który powinien obejmować następujące tematy, lecz niekoniecznie być do nich ograniczony:
1) sposób działania i użycie pneumatycznych tratw ratunkowych statku,
2) zagadnienie hypotermii, udzielanie pierwszej pomocy w przypadku hypotermii oraz inne odpowiednie sposoby udzielania pierwszej pomocy,
3) specjalny instruktaż niezbędny do posługiwania się środkami ratunkowymi statku w trudnych warunkach pogodowych i przy wzburzonym morzu,
4) ubierania i obsługi ubrania ratunkowego.

5. Szkolenie w posługiwaniu się tratwami ratunkowymi opuszczanymi za pomocą żurawików powinno się odbywać na każdym statku wyposażonym w takie tratwy nie rzadziej niż co 4 miesiące. Jeżeli jest to praktycznie wykonalne, to szkolenie powinno obejmować nadmuchanie i częściowe opuszczenie tratwy.
6. Każdą messę, świetlicę należy wyposażyć w podręczniki szkolenia opatrzone instrukcjami i ilustracjami o sposobie wykorzystania, użycia środków ratunkowych oraz o najlepszych sposobach ratowania się.

VII. **Zapisy alarmów i szkoleń.**

1. Alarmy próbne dla pasażerów, ćwiczenia opuszczania statku, ćwi

czenia „człowiek za burtą" oraz szkolenia i instruktaże z obsługi urządzeń i środków ratunkowych należy zapisywać w „Książce wyposażenia ratunkowego" oraz w „Dzienniku Okrętowym".
2. Ćwiczenia i szkolenia z walki z pożarem należy wpisywać do „Książki ochrony przeciwpożarowej" oraz w „Dzienniku Okrętowym".
3. Ćwiczenia i szkolenia z innych zagrożeń należy wpisywać w „Dzienniku Okrętowym".
4. Po przeprowadzeniu alarmu ćwiczebnego należy dokonać odpowiedniego wpisu w „Dzienniku Okrętowym" oraz w „Książce wyposażenia ratunkowego". W razie niemożności przeprowadzenia alarmu ćwiczebnego w przepisanym terminie należy dokonać zapisu z podaniem przyczyn niewykonania ćwiczenia.
5. Wszystkie powyższe wpisy powinny obejmować datę przeprowadzenia i czas trwania ćwiczenia, szkolenia, urządzenia i wyposażenie jakie użyto w czasie ćwiczenia, stan działania drzwi wodoszczelnych i pożarowych oraz innych zamknięć, wyniki uruchamiania silników łodzi ratunkowych (ratowniczych), przeglądu wyposażenia łodzi, sprzętu ratunkowego, przeciwpożarowego i awaryjnego.
Ilość uczestników na ćwiczeniu, szkoleniu, ocenę ćwiczenia, opis przyczyn wskutek których ćwiczenia, szkolenia nie odbyły się w przepisanych terminach lub odbyły się tylko częściowo.

148
POROZUMIENIE

z dnia 17 kwietnia 1990 r.

w sprawie powierzenia Kierownikowi Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Trąbkach Wielkich prowadzenia niektórych spraw z zakresu opieki społecznej należących do właściwości Naczelnika Gminy w Trąbkach Wielkich.

Na podstawie § 1 ust. 1 i 2 oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie określenia rodzajów spraw, których prowadzenie terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej mogą powierzać kierownikom państwowych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podporządkowanych radzie narodowej oraz sposobu powierzania (Dz.U. Nr 40, poz. 229) pełniący obowiązki Naczelnika Gminy w Trąbkach Wielkich Andrzej Konarski, zwany dalej „organem powierzającym" i kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Trąbkach Wielkich Mirosława Kulczyńska, zwany dalej „kierownikiem Jednostki" zawarli w dniu 17 kwietnia 1990 r. następujące porozumienie:

1. Organ powierzający powierza, a kierownik Jednostki przejmuje do prowadzenia niżej wymienione sprawy z zakresu opieki społecznej należące do właściwości Naczelnika Gminy w Trąbkach Wielkich:
   1) załatwianie spraw dotyczących opieki społecznej w zakresie:
      a) przyznawania świadczeń pomocy społecznej,
      b) wnioskowania o umieszczenie w domach pomocy społecznej,
      c) prowadzenia spraw związanych z koordynacją pomocy społecznej,
   2) prowadzenie spraw w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi.

2. Powierzone sprawy wymieniona Jednostka będzie prowadzić w siedzibie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Trąbkach Wielkich, w ramach posiadanej obsady osobowej.

3. Wydatki niezbędne na realizację powierzonych spraw (po uprzednim uzgodnieniu tych wydatków z organem powierzającym) będą pokrywane przez organ powierzający na odpowiednio umotywowane wnioski kierownika Jednostki prowadzącej te sprawy.

4. Inne problemy wynikające w toku realizacji porozumienia będą rozstrzygane zgodnie z właściwymi postanowieniami rozporządzenia powołanego na wstępie.

5. Porozumienie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1990 roku.

Kierownik Jednostki	Organ powierzający
M. Kulczyńska	Naczelnik gminy
Kierownik	*w/z A. Konarski*
Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej	Sekretarz Urzędu Gminy

Adresy oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk ul. Okopowa 21-27; Administracja: parter, pokój nr 3, tel. 377-795; Redakcja: pierwsze piętro, pokój nr 703, tel. 377-384. Administracja i Redakcja czynna jest w dni robocze od godz. 8 do godz. 15.

W związku ze zwiększaniem się cen papieru i kosztów druku Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego oraz opłat pocztowych za przesyłanie prenumeratorom tego Dziennika, zwiększa się również i opłaty za jego prenumeratę. Z tych względów **na poczet opłat za prenumeratę** wymienionego Dziennika jego Administracja **pobiera** — od zainteresowanych prenumeratą — **zaliczki** wynoszące aktualnie:
10.000 zł — zaliczka na poczet opłaty za roczną prenumeratę Dziennika (po jednym egzemplarzu poszczególnych numerów ze skorowidzem za rok 1990),
5.000 zł — zaliczka na poczet opłaty za półroczną prenumeratę Dziennika (po jednym egzemplarzu poszczególnych numerów z danego półrocza b.r. bez skorowidza).
Po upływie okresu prenumeraty, prenumeratorzy Dziennika będą informowani pisemnie o wysokości opłaty za prenumeratę, należnej od poszczególnego prenumeratora, pomniejszonej o wpłaconą przez niego zaliczkę.
Zaliczki na prenumeratę uiszcza się z góry, na rachunek bankowy nr 351809-794-224 w Wielkopolskim Banku Kredytowym, III-cim Oddziale w Gdańsku — należący do Wydziału Administracyjno-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczaniu zaliczki należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi zaliczkę na prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się zaliczkę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia zaliczki, Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę i zobowiązania do uiszczenia za nią reszty opłaty.
Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej.

Cena niniejszego numeru wynosi: 480 zł za 1 egz. ZP-F Gdańsk. Zam. 1260 — 90 — 1500